

כניסת השבת - 17.40
יציאת השבת - 18.46
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 19.18
(אופק חדרה)

נא לא לציין בפניו הסעת התפילה!!!

מתוק מדבש

יום שישי בשעה 16.40 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)
עידור חי' צפייה באתר 'פופ הילון'
שבת קודש 16.00 - שיעור 17.00 - מנחה
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה

כוס תנחומים

למשפחת אמטלם היקרה על נפילת בנם
היקר רס"ל **אביחי** ה"ד
מן השמים תנחמו - ונגחם כולנו
בגאולת ישראל ברחמים מהרה, אמן!

שנה עשירית - גיליון 367
פרשת בראשית תשפ"ד

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א

ספתי הכנסת 'פית יוסף' ו'אפתת אחים' אצנת אולגה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

מה נה אצ' אצ' אצ' הקצ'?

בשמחת תורה הוסרה השמירה העליונה של הקב"ה ונתנה רשות למשחית (ל"ע) (שימחת = משחית רח"ל). למה?
בעליית המפטיר של שמחת תורה נאמר **ביום השמיני עצרת תהיה לכם** (במדבר כט, לה) וביאר רש"י: והוא (הקב"ה) אומר להם 'קשה עלי פרידתכם'...

ויש לשאול: האם שייך להיפרד מהקב"ה?
מתרץ ה'תולדות יצחק': הקב"ה פונה לעם ישראל ואומר 'קשה עלי פרידתכם' דהיינו **פרידתכם האחד מהשני** לאחר כל האחדות הנפלאה שהייתה ביניכם בימים הנוראים ובחג הסוכות.

אחים יקרים! הדבר שהכי קשה לקב"ה לסבול הוא הפירוד והמחלוקת. ולכן אם אנחנו לא יודעים להתאחד ביננו בשעת שלום, נאלץ הקב"ה לאחד ולחבר ביננו ע"י המלחמה הארורה הזו.

בואו נקבל על עצמינו לכבד ולדבר טוב על כל יהודי לא משנה מה הוא, דתי, חילוני, ימני או שמאלני, ולא רק בעת מלחמה אלא גם בעת שלום. **וכן נחזיר את השמירה!!!**

*****

מפי עוללים ויונקים יסדת עוז... להשבת אויב ומתנקם
יש בכח אמירת תהילים ע"י ילדי ישראל להכניע את אויבי ישראל. רמז לדבר 'לשון רכה תשבר גרם' (משלי כה טו) 'לשון רכה' אילו הילדים הרכים 'תשב"ר' ר"ת - **תינוקות של בית רבן גר"ם ר"ת גזירות בעות מבטלים**. **מתוק העצ'!**

*****

בראשית ברא א-לוקים את השמים ואת הארץ (א', א')
שואל רש"י: 'מה טעם פתח בבראשית? (ולא במצווה הראשונה שנצטוו עם ישראל 'החודש הזה לכם') ומשיב: 'משום' כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גויים' שאם יאמרו אומות העולם לישראל לסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גויים, הם (מנהיגי ישראל) אומרים להם: 'כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה ונתנה לנו'.
מרש"י הקדוש למדנו שני דברים חשובים: **דבר ראשון:** תשובה ראויה שיש להשיב לכל המערערים על ישיבתנו בארץ ישראל. **דבר שני:** ארץ ישראל ניתנה לעם שהוא ישר בעיני הא-לוקים ולכן אנו נקראים עם ישר-אל. אם נדאג להיות ישרים בעיני הא-ל התשובה הזו תתקבל בעיני אויבינו ואחזיתנו בארץ ישראל תהיה בלתי מעורערת.

*****

ויכולו השמים והארץ וכל צבאם... (ב', א')
מובא בגמרא (שבת קיט'): 'כל המתפלל בליל שבת ואומר ויכולו... מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית'
ויש לשאול: מה חלקנו בשותפות הזו? וכי היא מסתכמת

באמירת 'ויכולו השמים' בערב שבת?
התשובה תובן על פי משל (מעייני השבוע): היה מציא רב כישרונות שזקף לזכותו המון המצאות מרשימות. יום אחד הוא החליט שהגיע הזמן להירשם בפי ההיסטוריה ולהנציח את עצמו על ידי המצאה שתטיב עם חייהם של אנשים באופן מעורר השתאות. הוא יחפש אנשים שלא נמצאה תרופה למחלתם והחליט לעשות כל שיוכל על מנת להביא מזור למחלתם ואולי כך ייזכר לטובה... הוא פגש חולה במחלה נדירה שהגבילה אותו בתחומים רבים, התוודע אליו והחליט שזהו ייעודו בחיים... הוא אסף חומר על המחלה, ולאחר שנים של מחקר הוא המציא תרופה שאמורה הייתה לתת פתרון ותאפשר לחולים במחלה הזו ללכת, לשבת ולאכול בכוחות עצמם. אך דא עקא החולה לא שרד, מת ולא זכה ליהנות מהתרופה הייחודית...

מכיוון שהמחלה הייתה נדירה ולא נמצא חולה נוסף שישתה ממנה ויתרפא, נאלץ מיודענו לגנוז את התרופה במרתפי בית החולים לאכזבתו של הממציא הדגול. חלפו כמה חודשים...

והנה, בוקר אחד הוא מקבל טלפון מאחד הפרופסורים שהיה שותף לתוכנית כי נמצא חולה חדש... הממציא התרגש ומיהר להביא את התרופה, ואכן בתוך כמה שבועות החולה עמד על רגליו והתכשיר אף זיכה את היוצר בפרס נובל לתעשייה הרפואית לשמחתם של החולה והממציא!

לכולנו ברור כי שניהם - החולה והממציא, יצרו את ההצלחה שהרי בלי החולה הייתה ההמצאה נגזת... כן הוא הנמשל: כל תכלית בריאת העולם הייתה כדי האדם ידע ויכיר בבוראו כמו שאומרת המשנה (אבות ו'): 'כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא ברא אלא לכבודו' אבל אם העולם היה נברא והאדם איננו מנצלו למטרתו, להכיר את בוראו ולעובדו לומר לו אני ברייתך... נמצא שכל הבריאה הייתה לשווא!

ובמה מגלה האדם את בוראו, מכיר בו ומקבל את מרותו? בקידוש של שבת באמירת 'ויכולו השמים'... ולכן כל האומרו בשבת 'נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית' אומר הקב"ה: כדאי הייתה לי כל הבריאה בשביל אדם זה שהודה לי עליה וכיבדני על ידה... **מתוק העצ'!**

*****

ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו (ב', ז')

ישנם ארבעת דעות בחז"ל מה היה פרי עץ הדעת: מובא בגמרא (ברכות מ', ע"א): רבי מאיר אומר **גפן (ענבים)** שאין לך דבר שמביא יללה על האדם אלא יין, רבי נחמיה אומר **תאנה** הייתה שבדבר שנתקלקלו בו נתקנו שנאמר 'ויתפרו עלה תאנה'... רבי יהודה אומר **חטטה** הייתה שאין התינוק יודע לקרות אבא ואמא עד שיטעום טעם דגן. וכמו כן יש

דעה שעץ הדעת היה **אתרוג** (כמדומני בזוהר הקדוש).
אומר הרה"ג מאיר מזוז שליט"א בשם הרב ינון חורי זצ"ל:
עץ הדע"ת ראשי תיבות: **ה**דר (אתרוג), **ד**גן (חיטה), **ע**נבים,
תאנה. **מתוק מדי!**

*****

ויאמר ה' אלוהים אל הנחש... על גחונך תלך (ג', יד')

ויש לשאול: למה דווקא העונש הזה על הנחש?
מסביר נפלא בעל ה'באר מים חיים' זיע"א: הנחש היה
הראשון שהשתמש בשקר בעולם, הוא ייחס להקב"ה
דברים שלא אמרם, שאסור לנגוע בעץ. ושקר כידוע אין
לו רגלים. ולכן העונש הגיע אליו במידה כנגד מידה והוא
נתקלל שלא יהיו לו רגלים... **מתוק מדי!**

*****

בזעת אפך תאכל לחם... (ג', יט')

מובא בגמרא (בבא מציעא יט', א'): רבא אמר לבני מחוזא
'אוקירו נשיכו כי היכי דתתעתרו' כלומר תכבדו את
נשותיכם ובזכות זה תהיו עשירים.
והקשה הגר"א מוילנא זיע"א: ומה יהיה עם הקללה
'בזיעת אפך תאכל לחם'? הרי לפי הקללה אדם צריך
להתאמץ כדי להתפרנס וכל שכן כדי להתעשר ובה' רבא
ומבטיח עשירות קלה ע"י כיבוד הנשים?
מתרץ הגאון זיע"א באופן נפלא: אדם הראשון נתקלל
בעשר קללות ובהן קללת 'בזיעת אפך תאכל לחם'. מאידך
האישה נתקללה גם היא בעשר קללות ובהן קללת 'והוא
ימשול בך'

והנה, כאשר בא יהודי ומכבד ומייקר את אשתו, הרי בכך
הוא מסיר ממנה את קללת 'והוא ימשול בך'. לכן מתנהג
אתנו הקב"ה במידה כנגד מידה ומסיר ממנו את קללת
'בזיעת אפך תאכל לחם' ולכן הוא מתעשר. **מתוק מדי!**

*****

וישם ה' לקין אות בלתי הכות אותו כל מוצאו (ד', טו')

מובא במדרש: 'אות ו' מסר לו'... מדוע שם לו הקב"ה
דווקא את האות ו'?
מסביר הרב יעקב אהרן פישר זצ"ל בספר 'פאר יעקב':
האות ו' היא ההבדל בין אדם העושה עבירה לאדם שבורח
ונמנע מעבירה. אדם שבורח לעשות עבירה הולך אחר
פיתויי ה'יצר'. ומצד שני אדם שבורח מן העבירה זוכר את
ה'יצר' וההבדל בין 'יצר' ל'יוצר' היא האות ו'.
ולכן שם הקב"ה לקין את האות ו' ללמד אותו שאע"פ
שהוא חטא ונפל כי הלך אחרי ה'יצר', עליו לזכור כי הוא
יכול להתגבר אם ילך אחרי ה'יוצר'.
כי לא משנה כמה נפלת בכל זאת ה' מאמין בך ומחכה
למעשים הטובים ולתשובה שלך ואם זה היה נכון כלפי קין
זה גם נכון לכל אחד ואחת. **מתוק מדי!**

סיפורים מפציצים מתוק התאמת...

הצ'יות הצ'יות...

גיא מדר ה"ו חגג את שמחת תורה בקרית גת, הוא שמע
את המטחים ומיד נסע על אזרחי לדרום, עם אקדח בלבד.
הוא הגיע עד אזור רעים, שם הבין וראה את גודל האסון,
פינה חייל גולני פצוע קשה, מחבל ירה לכיוונו, גיא איגף

להצלחת: דקל מלכה - להצלחה / אורי ישראל - רפוש
סזון בת ימנה - רפוש / אהרון בן מסעודה - רפוש
דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולה - רפואה שלימה

את המחבל, ירה בו והרגו. בהמשך גיא לקח נשק של חייל
והרג חמישה מחבלים שהיו על אופנועים.

גיא עלה על ניידת משטרה יחד עם שוטר והמשיכו דרומה,
בנסיעתם מחבלים ירו עליהם מחסניות. גיא והשוטר
נפצעו ברגליהם, ירדו מהאוטו ששבק חיים, והתגלגלו
לתוך תעלה בכביש, משם הצליח גיא לחסל עוד מס'
מחבלים ארורים, אך לאט לאט כוחותיו נגמרו מהפגיעה
ומהדימום ברגלו.

גיא עשה לעצמו חוסם עורקים, כך שכב כשעתיים וחצי,
כשסביבו כ-20 מחבלים ארורים הרוגים, עד להגעת כוחות
שחשבו שהוא מחבל! הוא הרי היה לבוש בגדים אזרחיים
ונושא נשק.

הוא ניסה לצעוק שהוא חייל, יהודי, אך היה חלש, ממש
שניות לפני שירו בו, אחד החיילים צעק לא לירות יש לו
ציצית ממש כך ניצלו חייו, פונה לבלניסון שם נותח וטופל.

*****

הנצ'ים הצ'ים מהפכה פזכות השבת

נס הצלה של קבוצת נערים ממשותפי המסיבה בקיבוץ
רעים בזכות השבת, אחד הניצולים ממשותפי המסיבה
חשף את סיפור הצלתו הפלאי.

הניצול הוא בן למשפחה חרדית במרכז הארץ, בחור ישיבה
לשעבר שהתרחק מחיי תורה ומצוות, ומשמש בין היתר
כדרייבר וצלם של אורחים מחו"ל הבאים לארץ. בשבוע
של סליחות הגיע במסגרת עבודתו יחד עם שלושה גבירים
מארה"ב להתברך לקראת השנה החדשה אצל ראש
הישיבה הגאון רבי חיים פיינשטיין שליט"א בבני ברק
לאחר שהאנשים התברכו ופנו לצאת מחדרו של ראש
הישיבה, פנה אליו ראש הישיבה ואמר לו 'גם אתה צריך
ברכה לשנה טובה' והפטיר באומרו 'שנה טובה זה לא דבר
שבא מאלו, צריך להשקיע בשביל לזכות לזה'.

תוך כדי שהוא לוחץ את ידיו בחמימות אומר לו ראש
הישיבה 'תקבל על עצמך לשמור שבת בחודש תשרי, וזה
יהיה לך לברכה לשנה טובה'. הבחור התרגש מאוד
ובדמעות אמר לראש הישיבה שהוא מקבל על עצמו את
הדבר.

הבחור אכן שמר את השבתות, וביום שישי האחרון, ערב
שמחת תורה בעודו מבלה במסיבה, הוא פונה לחבריו
השוהים עמו ואומר להם 'תקשיבו, כאן אני לא אוכל
לשמור את השבת, ואת המילה שלי אני לא מפר, לכן אני
פורש מהמסיבה עכשיו' הוא הפציר בהם לבא עמו, שניים
מחבריו נאותו להצטרף עמו, והיתר נותרו במקום.

ביממה האחרונה התוודעו השלושה, כי חבריהם נרצחו,
ואילו הם נצלו בזכות השבת!!! וכפי הבטחת הפיוט:

'כי אמרה שבת א-ימנה'...

אח"כ יקריט! באו נחלק כולנו באחדות, באהבת
יערא, בשמירת השבת, בלימוד התורה ובקיום המצוות
ולא נוסף יערא שיש באולנו ונזכה לאהבת
יערא ברחמים מהרה!

ה' יזכנו, אמנו! שבת שלום! וחודש טוב מבורך!

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתני גיטה בת מנטה ז"ל
מור"ח המי ר' עמרם בן רחל ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל
יחזקאל מצלאוי בן רחל ז"ל / תמר בת מוזל ז"ל / יהודית בת אסתר ז"ל
מימון טפירו בן מוזל טוב ז"ל